

χλαμύδα

Δευτέρα, 17 Δεκεμβρίου 2012

5:11 πμ

Σημασία:

Η αρχαία χλαμύς (γεν. χλαμύδος)

Εγκυκλοπαιδικά:

Η **χλαμύδα** ήταν αποκλειστικά ανδρικό ρούχο. Συνήθως ήταν πιο κοντή από το **ιμάτιο**. Το ύφασμα διπλωνόταν μία φορά καθέτως και στερεωνόταν στο δεξιό ώμο με πόρπη ή περόνη, ώστε να καλύπτεται ο αριστερός βραχίονας από την κλειστή πλευρά του υφάσματος, με το δεξιό τελείως ακάλυπτο. Η χλαμύδα ήταν περισσότερο ένδυμα των εφήβων, των ταξιδιωτών και των στρατιωτών.

Ονομαστά ήταν διάφανα υφάσματα της Λακωνίας και του Τάραντα, τα πολυτελή της Κορίνθου, των Μεγάρων και της Μιλήτου.

Απαγορεύσεις

Στις Συρακούσες μόνο οι εταίρες μπορούσαν να φορούν πολύχρωμα ρούχα.

Ο Σόλων στην Αθήνα επέτρεπε η νύφη να έχει μέχρι τρία ενδύματα στην προίκα της, ενώ αυστηροί ήταν επίσης και οι κανονισμοί διαφόρων ιερών σε σχέση με την ενδυμασία.

Βαρβαρικά αναλογο εδυμα

κάνδυσ επανωφόρι με μακρές χειρίδες.

Μόδες

Στη Σπάρτη τα πολύχρωμα ρούχα ήταν χαρακτηριστικά των εταίρων, ενώ οι οπλίτες πολεμούσαν με πορφυρούς χιτώνες.

Στη Βραυρώνα πάλι τα κορίτσια φορούσαν κροκωτούς χιτώνες.

Οι μέτοικοι στα Παναθήναια φορούσαν πορφυρά και οι Αθηναίοι λευκά.

Οι ιερείς και οι ιέρειες φορούσαν συνήθως άζωστο χιτώνα και κάποτε από πάνω επενδύτη με πλούσια διακόσμηση, ρούχα λευκά, σπάνια πορφυρά.

Οι Ελλανοδίκες στην Ολυμπία επίσης φορούσαν πορφυρά και στα Νέμεα σκούρα.

Στις κηδείες φορούσαν μαύρο αλλά και χρώματα σκούρα,

Στο Άργος φορούσαν λευκά.

Γενικότερα στην καθημερινή ζωή τα ενδύματα ήταν απλούστερα, γεγονός που εξαρτιόταν βέβαια και από το επάγγελμα.

Οι χειρωνακτές, οι άνθρωποι της υπαίθρου και οι δούλοι φορούσαν την **εξωμίδα**, οι αγρότες από πάνω φορούσαν την **κατωνάκη** με χοντρό μαλλί με παρυφή από προβιά, οι αλιείς τον φορμό από πλεκτή ψάθα και οι βοσκοί τη **διφθέρα**.

Ετυμολογία:

χλαίνα (*χλαν-ja), ἰων. **χλαίνη**, ἢ *μέγα ένδυμα (ιμάτιον) ριπτόμενον ὑπερ-άνω τοῦ χιτῶνος, ἐπανωφόριον, μανδύας* (> λατ. *laena* τῆ μεσολαβήσει τῶν Ἑτρούσκων;), **χλανίς**, -ίδος, ἢ *λεπτόν μάλλινον ἐπανωφόριον*. ἴσως καὶ **χλαμύς**, -ύδος (αἰτ. *χλάμυν* Σαπφώ), ἢ *εὐρύς καὶ χονδρὸς ἐπενδύτης τῶν ἀνδρῶν, στρατιωτικὸς μανδύας, χλαμύς*: ἴσως λ. ξένη (πβ. γεωργ. *khlamindi*=*διπλοῖς*, τὸ ὁποῖον ἔνεκα τοῦ -ind- ἴσως δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς Ἑλλ., ἀλλ' εἶναι δάνειον ἐκ τινος μικρασιατ. γλώσσης).

Ξενόγλωσσα

Ιταλικά

Αγγλικά

Γαλλικά

Εικόνες:

Ανδρας με χλαμύδα

Ποίηση

Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis